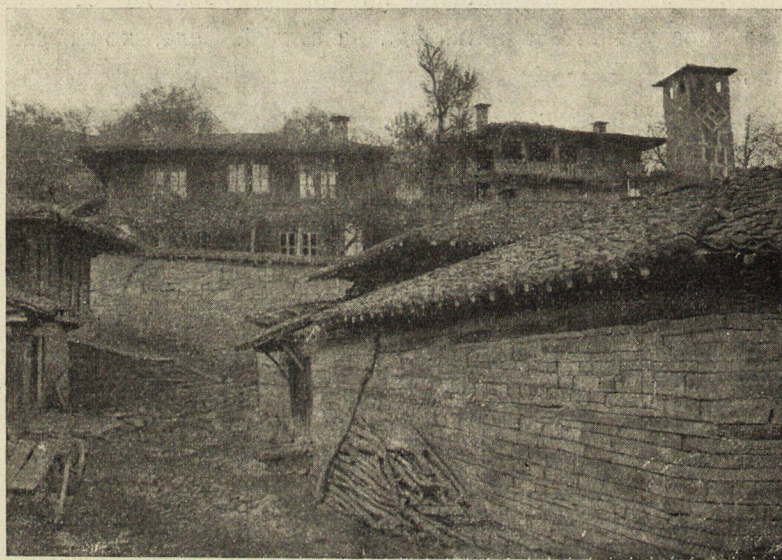

на голѣми рѣки, при проходи, при турскитѣ керванѣ сараи, при стари римски селища и др. Обаче, малко сѣ поселвали по голѣмитѣ пѣтища, тъй като, както въ турско време така и въ бѣлгарското царство, селата лежащи на голѣмитѣ пѣтища сѣ имали специална тегоба, да даветѣ квартира и храна на преминаващи войски и дѣржавни чиновници. Тая тегоба въ старобѣлгарската дѣржава се наричала „падалище“ и е падала много тежко на селското население: отѣ нея сѣ ползвали и самитѣ царе, които сѣ голѣмитѣ си свити сѣ отседали изѣ селата. Отѣ бѣлгаритѣ тая тегоба е била възприета и отѣ владетелитѣ турци които следѣ завладеването на страната не въвели нищо ново и не изме-

Обр. 144. — Изгледѣ отѣ с. Катуница — котленско.

нили нищо отѣ онова което е било вече въведено отѣ самата бѣлгарска дѣржавна властѣ. Всички пѣтешественици презѣ Бѣлгария презѣ турското владичество изтѣкватѣ факта, че по главнитѣ пѣтища села не е имало, а сѣ били разполагани въ страни отѣ тѣхѣ.

Презѣ времето на турсквото владичество селото е било сравнително пощадено отѣ власта на последното, или по право, то е било оставено въ това положение въ каквото е било заварено отѣ тѣхѣ, така че въ него се е запазилѣ чисто бѣлгарския битѣ. Селата споредѣ характера на свойто застрѣяване, което пѣкъ се явява като следствие отѣ конфигурацията на терена, върху който се е поселило, могатѣ да се раздѣлатѣ на двѣ групи: планински и полски.